

2. D. B. V.
DISSERTATIO MEDICA
DE
INGENTI
VARIOLARUM
DIVERSITATE,

QUAM
DEO DUCE,
Gratiosæ Facultatis Permissu,
PRÆSIDE

DANIELE HOFFMANNO,
Medicinæ Professore Extraordinario,
Nat. Cur. Coll. d. Nicerato,
Publico Examini submittit

RESPONDENS
JOHANN FRIDERICH BRAUN,
Duttlingensis.

Ad Diem Jul. MDCCXX.

TUBINGÆ
Typis Viduæ Joh. Cunr. Reisii.

Σ. Θ.

Nam atque occasionem quædam de ingenti variolarum diversitate Exercitii Academici gratia scribendi nobis dederunt funera aliquot extinctorum variolis infantum, qui præ multis aliis vegeti antea, boni corporis habitus, sani omnibus visi, hoc morbo Epidemico, aliis debilioribus visis illum toties feliciter, imò sine magno periculo superantibus, ante aliquot septimanas occubuerunt. Debeat ergo has differentias attentius examinare, earumque causas ac rationes, specimine hoc Academico, rimantis sper, quod feliciter cedat, faxit Supremum in cœlis Numen.

Antequam verò ipsas differentias tangam, modum invadendi variolarum, etsi mirè variantem, obiter saltem attingere oportet, atque ad ejus analogiam dein reliquas plerarumque circumstantiarum differentias subjungere. Incipit autem ipsa Lues generèâ fœdior morbus, nulli conditioni, nulli sexui, nullique ætati parcens, plerumque commotione quadam febrili plus minus intensâ, cum somnolentia, pandiculationibus, palpitatione cordis, inappetentiâ, & solidorum maxime ciborum aversatione, respiratione citata, Cephalalgîâ, nonnunquam & ventris,

dorsive doloribus, tussi, vomitu, hæmorrhagia, spasmodicis & Epilepsia, aliisque phænomenis ac molestiis numerosis ac variis, quas non jam prolixè tangemus, uti nec Controversiam illam quorundam inde exortam, an scilicet variolis semper juncta sit febris, nec ne? multis tum à ratione, tum ab experientiâ conquisitis argumentis negativam statuentibus, hoc cum dicimus, perpensis probè omnibus circumstantiis, impossibile nobis videri, sine febre, ad minimum sine ullâ fermentatione veris variolis laborare posse quenquam, cum non sine fortiori sanguinis despumatione ac motu, cum ejus turbatione conjuncto, à centro ad peripheriam & ambum corporis expelli possint. Istiusmodi verò febrium innumeri sunt gradus, quorum aliqui mitissimi cum sint, vix animadvertuntur, & sic sine febre videntur oriri tales variolæ, aliarum æ febrilis satis apertè se exerit, licet non semper justa, ut videtur cum malignitatis gradu, proportionem. Hæc scilicet sanadeò malignitas, multis dubia, aliis negata, omnibus satisfactione indolis occulta, præcipuum tantæ, quæ circa variolas currit, diversitatis fundamentum est, unde alii tam leviter laborant, alii gravissimè, acutissimè, & lethaliter.

Differentiæ verò istæ variolarum, si hoc loco sint contemplandæ, eas tam ratione subjectorum, eorumque constitutionum, quam ratione variolarum in se consideratarum rimamur, liberque id agere ordine primum obvio, secundum Medicis dictas Naturales, Non Naturales, & Præter Naturas, quæ & differentias & differentiarum rationes nobis suggerent evidentius, ad eas & cudendas & agnoscendas aptissimæ. Temperamenta, quantum in variolarum differentiis habeant momenti, vel ex generali illo ad omnes morbos temperamentorum respectu facile est colligere; nullum quidem temperamentum excluditur vel excipitur, sed omnes eorum species, quæ modum sunt diversæ, huic morbo, ejusque differentiis sunt noxiæ; interim tamen non levis intercedit differentia in

rum temperamenti magis cholericī, & aliū temperamen-
 phlegmatici, hoc morbo laborantes, quorum prior ob æstū
 orgasimū sanguinis fortiorē, majoremque ac faciliorem
 rituum comotionem gravius decumbet, gravioraque cæ-
 is paribus patietur, tam in morbi exordio, quam in ipso de-
 cursu, symptomata, qualia inter sunt, ingens Cephalalgia gra-
 vis, sitis urgens, difficultas respirandi, anxietas insignis cum
 effusione quadam circa præcordia, deliria, frequentissimi terro-
 res, ac corporis concussiones, imò & convulsiones; cum alter
 sit sensum aliquem frigoris tolerabilem ac valdè mediocrem
 sentiat per corporis ambitum calorem, reliquaque symptoma-
 ta etiam in ipso morbi decursu post exanthematum eruptionem
 remanent admodum mitia & lenia, imò in ipso tempore ap-
 paratus atque eruptionis insignis sese offert ratione tempera-
 mentorum differentia, cum in ægris temperamenti calidioris
 unda mox aliquando die vel tertia, in aliis frigidioris natu-
 ra ac temperamenti vix quinta vel sexta die prodeant, ac
 impant, cum hac differentia admodum notabili, quod in
 moribus subitò ac conjunctim per omnem corporis ambitum
 prodeant exanthemata, in posterioribus verò, minus calidi sci-
 ent temperamenti, dicto tempore pauca e. g. in pectore vel
 ubi compareant pustulae, aliis in reliquis corporis partibus len-
 tius admodum gradu subsequētib; etsi diffitendum non sit,
 tam has regulas habere suas exceptiones, ob insignes anoma-
 las horum morborum. *Humores* insignem obtinent in variolis
 versitatem, constantis enim ferè hoc est observationis, ægro-
 tes habitus corporis athletici, corpora succi plena, uti in
 omnibus morbis, ita quam maximè in variolis gravius decum-
 bere, majusque ac gravius vitæ periculum incurrere: Nam cum
 magna humorum copia, si non semper, sæpissimè tamen, maxi-
 me apud infantes, conjuncta est humorum impuritas ac caco-
 ymia, aut saltem propensio ad eam, ac dispositio propinqua,

quæ data levissima occasione facile in pravos motus erumpere, reliquamque succorum massam in sui consortium trahere valet, unde tales etiam ægros plerumque confertim ac magno numero, non sine discrimine satis manifesto, obsident variolæ; de statu tali athletico *vid. Heurn. ad aphorism. Hippocr. Sec. I. 3.* Quoad ipsas *Partes* variolis obsessas maxima intercedit differentia; Quibusdam totum corpus cum omnibus ejus extremitatibus variolis, exanthematibus illis fœdis, adeò obfusum est, ut vix extremitate acus cutim à tali pustula immunem ac liberam tangere possis, quod maximè in cohærentibus confluentibus, sæpissimè malignis, obvium est, iisque sicca totum corpus crustâ quadam fœdâ obductum conspicitur; huius pertinet muliercularum observatio, qua prætendunt, iis infantibus variolosis, quibus infima corporis pars, plantæ scilicet pedum vel plane non, vel non graviter exanthematibus illis fuerint obfusa, eorundem recursum vel recidivam esse metuendam; quod universale tamen non est, & ulteriori indagatione opus habet. Multæ dantur fœditates cutaneæ, quæ universam cutim externam obsident, e. g. Scabiosæ, nulla tamen ex omnibus partibus illam corporis humani nobilissimam, faciem puta, æque occupat, ac hæc, de qua nunc sermo est, variolacea; Illa enim frontem, oculos, non partes solum eorum externas, palpebras sed etiam interdum, tristi sæpius fato, internas, bulbum, ipsamque pupillam, ad cœcitatem usque subsequentem, obsidet, dum scilicet enata ibi pustulæ pus acre rodendo miserè lædit ac corrumpit partes illas admodum delicatas, ac sensiles, vel etiam parvus ille abscessus cicatriculam omnia obfuscantem, radiorum lucidorum receptionem, ad triste principium cœcitatatis, impetentem relinquit; Aliis ac communiter facies quidem varioloscatur, oculi tamen, partes illæ nobilissimæ, quoad partes internas, liberæ ac immunes manent, externis licet palpebris a cœcitate, ob tumorem & purulentiam, temporariam obfusa

Nares communiter pustulis illis adeò plenæ sunt, ut ægri fauces solum respirare cogantur, quibus plurimum etiam his suffocationis periculum possunt aliquando incurrere, cum earundem copia facile inflammationem ac tumorem procreare, sicque fauces coarctare, respirationemque impedire ac aminare possit; ut taceamus statum faucium sphacelosum finem hujus morbi haud infrequentem; Lingua itidem ac a ita sæpe intumescunt, ut tam medicamentorum, quam entorum assumptionem morentur, imò partes internas & era graviter iisdem obsideri ac gravari pustulis, & symptomum gravitas & sectio cadaverum satis reddit manifestum. s nullam videtur involvere differentiam, cum morbus sit versalis, qui omnes, præsertim si epidemicè grassetur, sine nctione sexus corripit eò dispositos; Practicorum tamen lam prætendunt, in variolis adultorum fœminas sæpe, etiam peras, citius ac levius præ Viris evasisse, quo etiam respectu videtur Dn. de la Chaume, Gallus, qui *dans son traité de la médecine Cap. de variolis* dicit, *la cause de la petite verole est un froid & humide, & attaque les enfans, comme aussi souvent Jeunes femmes a cause, qu'elles sont d'un temperament humide;* forsan in sola humiditate causam facilioris ad variolas dispositionis haud rectè ponat; *Ætas* insignem importat variola differentiam, præsertim si aliquantum respectus ille variolum, tanquam morbi ætati infantili & puerili congrui selectatur, hoc enim modo dicendum, non solum consentientibus sicut Practicis, sed & experientiâ ipsa & frequenti & tristissimâ adolescentum vel adultorum variolas esse maximè periculosas, juniores verò facilius multò dirum hunc morbum superare, etsi & his minimè parcat; Ratione invasionis etiam multum prætendunt, iis in locis, ubi variolæ epidemicè grassatæ sunt, per ac ferè universaliter natu minimos præ majoribus, illis qui-

quidem fuisse correptos, interim tamen facilius ac citius ab illis iterum liberatos, ubi tamen regionum diversarum habet est ratio, quis enim editas nuper in Galliâ strages ignorat: *reditaria dispositio* communiter pro causa universali hujus m allegatur, de qua in sequentibus, hoc loco pro variolarum ferentiis tradendis dupliciter considerari potest, 1. quatenus infantes ex peculiari dispositione à Parentibus tractâ hunc præ se morbum gravius patiuntur, forsân quia parentes etiam h morbo gravius olim fuerunt detenti, vel ob aliam quamcunc rationem occultam, vel 2. quatenus infantes ex dispositio hæreditariâ valetudinarii ac debiles & hunc, uti alios quosc que morbos, gravius patiuntur, ejusque insultus ægrius ferunt vel etiam 3. quatenus quis ex vinculo consanguinitatis hoc m bo simul, & quidem gravius laborat, qualia exempla passim prostant.

Res Non Naturales ingens omninò discrimen inter variis nobis ostendunt, cum ita comparatæ sint, ut in moderant mutandisque morborum decursibus omnem absolvant pagina *Aër* variè considerari potest, vel qua medium ac vehicul ipsius contagii, quo miasmata ac effluvia ex corpore hoc m bo laborantis exhalantia alteri sano communicantur, ut in e Massâ Sanguinea similem ebullitionem despumatoriam pro cant, quo sensu ad res P. N. pertinet; vel quâ hoc vel alio m do, illo tempore, quo hic & alter laborat, constitutus, dive modè corpus alterat, totiusque morbi decursum immutat, p fertim si consideremus ipsas aëris mutationes in ipso morbi cursu contingentes e. g. ex calido in frigidum, ex humidum ficcum, & sic porro: Ne quid dicam de ipso Astrorum in xu, quem multi, uti in omnibus morbis, ita quam maxim hoc attendunt, adeò ut totam causam, (Jurene an injuria viderint) ab illo derivent, uti e. g. *Dn. de la Chaume*, qui dicit, *la cause de la petite verole est un venin, venant de l'inf*

es Astres; vel aër considerari potest sub respectu temporis
oci, quando & quo in loco quis variolis laboret. Nulli qui-
n anni parti, nullique loco alligatum est hoc malum, sed
omnia anni tempora grassari solet, frequentius tamen vere
utumno observatur; Quod autem variolæ hoc tempore be-
næ, alio malignæ sub eadem ferè aëris constitutione sint,
sideratione omninò dignum est, causa verò & ratio evidens
æ differentiæ vix suppetit: In regionibus calidioribus, lo-
humidioribus, aliisque, ubi effluvia & exhalationes putridæ
copiosæ, frequentiores, copiosiores, ac graviores observa-
ariolas, prætendunt Practici Observatores, quod assertum
n verbis Dn. de la Chaume l. c. convenit, dicentis, on voit
certaines enfants plus malades dans la petite verole que d' autres,
et suivant leur complexion & la disposition des humeurs, qui do-
ent en eux, & du lieu de leur demeure, car auprès des eaux tou-
tes maladies, qui viennent de l' influence des Astres sont plus
ignes, que sur les montagnes, parce que l' air y est plus subtil
plus sec qu' auprès des eaux. Denique per aërem etiam, va-
variolarum differentias inferentem, intelligere possumus di-
um illud regimen, quo vulgus, imo etiam Medici suos
olosos tractant, dum alii aërem frigidum ac liberum, alii
uidem potissima pars calidissimum requirant, ita ut ægros
lerrabili hypocausti calore sæpe excrucient, pondereque
gulorum quasi suffocent; priori verò methodo natura in
illo expulsionis critico impeditur, transpiratio sensibilis,
sudor, magni hoc in affectu momenti, si non in totum
rimitur, tamen sufflaminatur ac reprimitur, per consequens
æ illi impuritati exitus ex Massa Sanguinea, partibusque no-
ribus ad peripheriam corporis, partesque ignobiliores præ-
itur; vel illa jam expulsa, & corporis ambitum occupans,
on in totum, quoad sui tamen aliquam partem reprimitur,
e repellitur, unde symptomata admodum gravia in simi-

B
libus

libus casibus obvia sunt, e. g. lassitudo insignis totius corporis, respiratio difficilis, oppressio pectoris, dolores cardialgici, pituitus insignes, spasmi, aliaque plura, quæ ægros sæpius manifestum vitæ periculum conjiciunt. Unde etiam vix hac ratione tanta differentia ratione temporis evasionis observatur, dum alii usque ad trigesimum diem cum hoc ipso morbo luctantur, quem alii, debita methodo observata, decimo quarto vel quinto sæpius die feliciter superant. Alter est contra modus, quo ægri in lecto ferè affantur, insignis variolæ discrimen infert, hoc enim modo sanguis jam dum organum & in circulo suo turbatus in majorem confusionem, motum inordinatum rapitur, unde raptus humorum ad caput, affusiones sanguinis ad partes internas, unde dolores puncticissimi summus cephalalgia gradus, deliria imò & convulsiones oritur, quæ gravissima symptomata sæpius, temperato illo aëris calore, statim remittunt, ægro ex faucibus mortis quasi ereptum regimen moderatum, temperatum, atque adeò tutum; loco etiam notanda est differentia illa inter variolas coherentes, confluentes, & discretas, quarum priorum, male plerumque audientium, causam esse aërem hypocausti calidiorem intendunt, qui aërem liberum & frigidiorum commendant, varia autem via & hoc in passu incedere, tutissimum videtur, rumque verò graviores atque internæ ipsi purulento variorum succo domesticæ causæ confluentiam illam & diffusionem efficiunt. *Cibus & Potus* in variolis & producendis & morandis propius & remotius concurrit, & quantitate & qualitate ad diversas quoque variolas variè se habens. Infantum puerorum voracitas Medicis quibusdam ansam atque occasionem dedit, omnes ipsorum ætati convenientes & congruos morbos ab illa sola, non sine ratione ac fundamento, deducendi, uti e. g. *Gualt. ab Harris in tr. d. morb. infant.* omnes infantum morbos ab abusu lactis & pulmentorum speciosè d

Quicquid sit de generali tali hypothefi, quæ vix omne fe-
 cunctum, hoc tamen certiffimum erit, infantum & puero-
 voracitatem multorum morborum causam effe, eosdem-
 plurimum variare ac immutare poffe. Venter enim
 debilis ac tener nimiam ciborum, etiam laudabilium, quan-
 tem perferre nequit, fed ipfi moleftos vel iterum ejicit, vel
 ritè concoquit ac digerit, unde cruditates primarum via-
 rum, totiusque fucceffive corporis impuritas & cacoehymia
 accititur ac generatur. Non mirum igitur, fi tales infantes
 pueri variolarum morbo gravius affligantur, ita ut tam
 dus invasionis, vomitibus vel dejectionibus alvinis vehe-
 ntioribus, vel doloribus cardialgicis, aliisque gravioribus
 fymptomatibus ftipatus, eos graviter dejiciat, quam ipfarum pu-
 arum eruptio adeò frequens ac copiofa contingat, ut con-
 ntes totum corpus, ejusque extremitates ac artus fœdo quo-
 tegmine inveftiant, totusque per confequens morbi de-
 fus gravior ac periculofior evadat; Cum è contra ii, quorum
 pora non adeò cruditatibus ac impuritatibus fcotent, omnia
 ius patiantur, modus invadendi fit lenior, in tanta copia
 prorumpant variolæ, totumque morbi tempus facilius fu-
 ent; unde etiam vel ex hac ratione diverfiffimæ funt vario-
 qua numerum puftularum, cum in talibus cafibus numera-
 epius poffint; etfi negandum non fit, ad genium fimul va-
 arum tum graffantium, aliaque effe refpiciendum; Ne quid
 am de ipfa ciborum qualitate, cum notum fit, fæpiſſime imò
 muniter infantibus etiam tenellis alimenta dura, conco-
 difficilia, imò cruda, fructus horarios, calida aromatifata,
 que concedi, ex quibus non poffunt non innumeræ crudi-
 s, variæque pravorum humorum & fuccorum acrium ac
 idorum fpecies, variorum morborum & caufa & materia,
 duci, ac generari: non verò genesis & accumulatio cauſæ
 olarum à cibus derivanda ſolum venit, fed & ipſe earum

decurfus fauftus ac adverfus non rarò efficitur ciborum ufu
 nuino ac abufu, cum & convalefcere vifi unica largiore cibi
 geftione redigi ad incitas queant. Errores circa *potum*
 nescit, annon multi, præfertim inter plebejos infantibus æ
 ac pueris vinum aliaque fpirituola præfertim in hoc, vel a
 quibuscunque morbis fub titulo ac fpecie medicamenti ali
 jus cordialis & confortantis concedunt, quæ fanguinis org
 mum ac fervorem, ficque mixturæ turbationem augment, at
 intendunt, qui tamen omni modo erat fedandus, temperand
 ac compescendus, quæ atque fimiles circumftantiæ omninò
 riolas, earumque eventum & terminum immutare & vari
 valent; Huc etiam fpectare videtur diftinctio inter ceno -
 tho - & hydropotas, nullum enim eft dubium, illam in
 negotio magni effe momenti, hoc enim illud ipfum eft, qu
 communiter Gallis objicitur, abufum vinorum calidorum
 generoforum caufam effe diverfitatis variolarum, dubii que
 rumque ac funefti eventus, nec forfan immeritò, ille enim
 ufus cum calore ipfius regionis ac climatis, temperamentoc
 calidiore ac fervidiore, calidorumque Medicamentorum
 combinatus, variolas benignas in malignas, funefto haud r
 eventu, mutare poteft, etfi plurimas alias gignendæ malig
 tatis caufas effe non diffiteamur. *Animi* etiam *Pathema*
 e. g. terrorem, confternationem, fi quis ex improvifo vari
 laborantem in loco aliquo offendat, sæpius jam provocaffe
 riolas, Practicorum libri testantur, & quidem tales, quæ à r
 do variolarum ordinario multum malo fuo more recesser
 peculiaremque ferè fpeciem vel gradum faltem pejorem c
 ftituerint. *Excreta* & *Retenta* varias etiam formant variolar
 differentias, quibusdam enim morbus vomitibus vel dejectio
 bus alvinis, aliis conftipatione alvi incipit, aliis per totum m
 bi decurfum alvus eft adftricta, aliis naturali ferè alvioluti
 gaudentibus, aliis etiam in ipfo morbi augmento, vel circa
 fin

m malo plerumque fato diarrhœa correptis, quæ quidem
nia ad res p. n. potius pertinent, nec libet proin istis diu-
immorari.

Res Præter Naturales hic primas tenent in pensandis vario-
m diversitatibus & cudendis & fovendis, agnoscendis, at-
discernendis: pertinet huc nota in vulgus variolarum dif-
finitia, dum distinguunt, ipsa natura & autopsia duce, inter
solas veras & aquosas, quas vocant, quæ posteriores levitate
ptomatum per omnia morbi tempora, totiusque morbi de-
us brevitate à veris sic dictis variolis differunt; unde vulgò
m ferè negliguntur, ipsisque rarò remedia opponuntur, ut
ubinde graviter quoque præter morem affligant. *Causa va-*
arum in genere à diversis diversissima statuitur, dum qui-
n ætherem peregrinum, aërem pravum ab influxu Astrorum
endentem, alii vermes, alii fermentum aliquod specificum
ui generis, vel corpori aliunde illatum, vel in eo genitum
usant. Communior verò ac antiquior hypothesis hunc mor-
n ex reliquiis sanguinis materni ac menstrui in utero col-
is deducit, sine magna tamen veri specie, cum omnes in-
es non possint non in se materni sanguinis reliquias habere,
omnes verò variolis corripiantur; unde Sylvius Cap. d. va-
is de hac causa dicit, quemadmodum nullam rationem novi ur-
em, quæ hoc assertum evertat, ita nullam etiam novi, quæ idem
pter adstruat; quæ quidem hypothesis sententiæ venenosita-
sanguinis menstrui statuentis, dudum jam modernis displi-
ti, superstructa est. Alii illum ex esu carniū derivant,
particulæ impuræ & ad fermentationem aptæ ac proclives
gantur, quæ à natura quacunque etiam levi data occasione
rata, & ad ambitum corporis expulsæ, variolas constituent;
m autem est, illos etiam infantes, quorum matres per to-
gestationis tempus carnibus rarissimè, vel planè non usæ
, tamen variolis corripì; Quanquam verò videri possit, sta-

tuendam esse causam aliquam universalem ac communem, succo nutritio in utero commixtam, ratione cujus nullus ferè evitare possit variolas, sufficere tamen nobis videntur impetates ac heterogeneitates in ipso infantis corpore, tam in utero, quam extra illum collectæ, quæ vel sponte, vel data occasione mixturam ac crasin sanguinis turbare valent, unde naturæ illas tanquam sibi molestas ac graves ad peripheriam corporis motu ac nisu quodam critico, ad variolas constituendas, atque efformandas propellit, quæ dein pro circumstantiarum diversitate, varia subjecti dispositione, humorum majori vel minori impuritate & cacochymix gradu admodum variant, enatâque motibus illis naturæ criticis expultricibus febris continuâ, interdum diversis gradibus malignâ; Illud autem, quod si non semper, ut plurimum tamen materiam in corpore latentem movet ac excitat, est contagium externum, fermentum peregrinum aliis dictum, aliunde veniens, sanguini vel mediante salivæ glutitione, vel per aërem in respiratione, vel, ut quidam volunt, per externam in ambitum corporis insinuationem, communicatum, cujus ratio formalis, quid scilicet sit, & in quo præse consistat, nondum clarè pater. Dicimus si non semper plurimum tamen materiam ab extra moveri, idque ex hac ratione, quia Practici disputant, an semper ad variolarum originem requiratur contagium, ita ut etiam primus illis in aliquo laborans, eas ex contagio habeat, cujus negativam supponunt credentes, infantem vi pravitatis & cacochymix humorum variolas dispositum, illis etiam, præsertim primum in aliquo laborante sine contagio posse corripì, probabile tamen esse, quod semel inceperint, per contagium deinde propagari, unde *Willisus Cap. d. febb.* triplicem causam, quæ scilicet semina eodem affectus in corpore latentia commovere ac excitare potest assignat, contagium nempe, variam aëris dispositionem, sanguinisque immodicam perturbationem, de qua tertia dicitur

deerit contagium, nullaque aëris maligna constitutio praecefferit, en ob sanguinem & humores nimis commotos & perturbatos c morbum vidi productum, cum nemo in tota regione agrotasset, praevio enim miasmate occulta semina nimio sanguinis fervore le in actum deduci posse, quis non agnoscet? Illius autem con- ti discrimen ad varias variolarum differentias maximè est abile, cum ex illius in acrimoniam Salino-Sulphurei princi- majorem exaltatione ipsam variolarum malignitatem, ejus- diversos gradus Medicorum Scholæ deducant, vel si ma- reciproce etiam ex ipsa variolarum malignitate varia de tagii diversitate judicent: Ad minimum hoc certum est, o tempore præ altero plures in uno loco variolis corripì, & ipi infantes, illos etiam, qui omni planè variolis ægrotan- n commercio subtrahuntur, quod passim & maximè in Au- Magnatum ac Principum fieri solet. Uti autem id, quod itat ac movet, variè à variis consideratur, ac supponitur, ita m maximè illud quod excitatur ac movetur, sive ipsa quasi iolarum materia diversimodè nominatur, diversæque ipsi litates attribuuntur, dum alii acidum occultum, alii princi- m Salino-Sulphureum, alii uti e. g. *Cel. Mauric. Hoffman-* lympham acidam acrem viscoso-putrilagineam pro mate- agnoscunt, & accusant, quæ, post factam prius in glandulis globatis stagnationem, intra sanguinem denuò recepta, at- inordinatâ hujus excitata effervescentiâ motu dein critico us in glandulis subcutaneis sequestrata, affluentes chylosas ritias portiones corrumpat, ac quasi præcipitet, sicque va- s producat, quæ materiarum & humorum diversitas non est non insignem inferre, innumeris heterogeneitatum com- tionibus, variolarum differentiam.

Symptomata, supra jam in ipso dissertationis exordio tacta, in ipso morbi exordio, & sub primis in sanguine moribus valentis, quam in ipso decursu & fine, varia admodum ac di-

diversa observantur, quæ per consequens etiam pro ratione temporis graviora vel leviora sunt, majusque vel minus minatur periculum, sic e. g. motus convulsivi, vel etiam vera Epilepsia in ipso morbi initio sub fortioribus illis naturæ heterogeneæ penitentis visibus ac conatibus contingens, à mulierculis etiam deduce experienciâ, pro signo bono feliciter succedentium variorum habetur, tantum abest, ut eas admodum terreat, cùm contra in ipso morbi decursu ulteriore & versus illius finem nunquam non ipsis sit ac maneat suspectissima. Alvi constipatio & adstrictio ordinarium ferè variolarum symptoma est, mali ominis, præstat enim per totum morbi decursum alvi habere siccam & adstrictam, quam diarrhoeâ plerumque frustrata ac lethali corripitur, unde etiam naturam ad hoc officium monere ac irritare rarissimè convenit; quamquam nec hæc regula sit sine exceptione, exempla enim eorum prostant, quibus turgentibus jam ipsis pustulis, ex improvviso sine ulla data occasione alvus facta fuit lubrica, magnamque foetidi admodum quaminis copiam rejecit, cum variolarum ad modum verrucarum exsiccatione, ægrique in pristinum sanitatis statum restitutione subsequente, quæ tamen quotidianis annumeranda sunt, nec evertunt regulam: Sic eadem fata habent hæmorrhagiarum, aliaque symptomata excretoria, quæ pro diversitate subjectorum, reliquarumque circumstantiarum diversa sunt, & diversum effectum edunt, nunc infaustum, nunc salutarem; In macularum ac pustularum eruptione hoc phænomenon notari meretur, quod interdum impetuosè & in maxima copia, sed malo sæpius fato, prorumpant, & dein facillè collescant, confluant, ac collabuntur, coloremque sævi æmulum lividum, pallidum, nigricantemque subinde, plerumque frustum, offerant, cum omninò præstet successivè prorumpere variolas, etsi nec tanta copiâ nec frequentia, coloremque lividum rubedine tinctum ostendere: Aliæ verò tardissimè,

nèque erumpunt, imò jam sese ostendentes in superficie hæsitant, nec augentur, imò videntur minui. Obesa ad-
um nuper puella cæpit Lunæ die ægrotare, data sunt do-
ica remedia, aqua fumarix, similiaque, Mercurii die pu-
vel eminentiæ saltem rubicundæ se conspectui offerebant,
auctæ tamen nec numero nec quantitate, imò diei infe-
tis horis matutinis videbantur se velle subducere, oriuntur
ò epileptici motus, consulitur demum Medicus, imponun-
mplastra vesicatoria, redit epilepsia, aliquot minutis post
venit vomitus cruentus largissimus, expiratque puella su-
ante data remedia; ante triennium verò puer gravissimè
mbens, cum videretur inter truculenti morbi violentias
rgere, subitò aborta diarrhœa cruenta occubuit. In aliis
n eruptionis tarditatem augmenti celeritate & decursus fa-
te compensant pustulæ. Pustulæ plurimum differunt quan-
e, puris contenti copia, ac fluiditate & acrimonia, & sig-
nis duratione aut protractione varia, ipsiusque escharæ ex-
majori vel minori siccitate, ac lapsu faciliiori aut difficilio-
ut tardiori.

Retrocessio maximè formidandum symptoma est, quo-
que morbi stadio ac tempore eveniat, grave enim est ma-
os humores ad circumferentiam tanto conatu extrusos, re-
i ad centrum, & regredi ad fontem vitæ debilitatum, quan-
n sæpe difficile sit, juxta circulationis leges tales motus &
essus explicare.

Non rarò inflammatio interna supervenit, imò & externa
m, in abscessum tendens quandoque, imò & in gangrænam,
emque ossium subjectorum, ut foeda sæpe ulcera maneant,
adat æger, adeò corrosivam indolem induere possunt hu-
es desciscentes.

Quisquis verò ingentem variolarum diversitatem penitius
erit perspicere, visitando promiscuè decumbentes tempo-

re grassationis epidemicæ scopi sui fiet compos; videbit puer
alacres cum variolis circumcursitantes ac vagantes liberè,
debit in principio graviter decumbentes, postea pustulis eru-
pentibus rectè valentes, alios in principio benignè habitos,
decursu gravissimè afflicto, alios in omni morbi fœdi stadi-
o pacatos, alios agitato, alios valdè debiles, alios vigente etia
appetitu alacriores, quosdam mitibus symptomatibus detent
alios gravissimis & extrema minantibus obrutos. Hinc & ta-
ta convalescentium diversitas ratione moræ, virium, cicat-
rum, macularum, aliarumque circumstantiarum.

Quis vero ista omnia non evitaret omni studio, si arti-
ciosa insitione variolarum atque excitatione effici res quea-
Nemo autem inter nos hætenus imitatur Græcos Constantin-
opolitanos, nec forsan in arbitrio erit posita res tanti momen-
nec tutus erit satis post hæc tentamina æger ab ulteriori vari-
larum aggressione, nec forsan illæ semper prodibunt ad lul-
tum inferentis. Multa videntur pulchra in Theoria, quæ
non succedunt in Praxi, hæc igitur istam
decidet controversiam.

Pustula quam variis surgat malefida papillis,
Quamque maligna cutem fœdet, & inficiat,
Disceptando doces: Studiis insistere, & omni
Desudare operâ perge; beatus eris!

Clariss. D. Respondenti pos.

PRÆS

Pagina non patitur plures adscribere versus:
Gratulor! hoc unum pignus amoris habe!

Imque pos.

JOH. CHRISTOPH. CAMERARIUS, Med. Sc.

Perge bonis avibus, sic Te fortuna coronat,
Et dat pro meritis præmia digna Tibi.

Sic Nobilissimo Domino Respondenti applaudit
E. F. CASPAR, Med. Cand. & O

monstrasse suas dotes, non ultima laus est,

Variolis laudes sic *variare* decet.

sem superare *Tuae* specimina laudis,

quod degis, spatium temporis exiguum.

rum raris gauderent actibus uti

genium rarum, rara subinde decent.

nec non virtus hæc *Te* comitentur abundè

um laurus clarum clara coronet opus!

Nobilissimo atque Præclarissimo Dn. Resp. Fautori atque Amico
suo æstimatissimo, hæc pauca cum voto omnigenæ Salutis
apponere voluit ac debuit.

THEOPH. HENRICUS SARWEY, Med. Cand. & Opp.

Uam varia ostendis, de morbo Variolarum

Dum certas, quod sint præmia pacta Tibi.

edant cœptis, sic optat *Amicus* Amico,

æ tu cunque voles, omnia fausta *Tuis*.

His Nobilissimo Domino Resp. sese commendare voluit Opponens.

J. G. MOEGLING, Med. Stud.

A Du Dich / werther Freund / auf den Catheder schwingst!

So muß ich billich Dir als Landsmann gratuliren /

Heil Du von deinem Fleiß so schöne Früchten bringst.

er fort / biß Dich das Glück bald wird zur Praxi führen /

wird man deine Cur nicht gnugsam rühmen können /

o unser Duttlingen wird sich höchst glücklich nennen.

Dieses wenige wollte seinem werthisten Herrn Vetter / Landsmann /
und Bruder besetzen

NICOLAUS FRID. BRAUN, L. L. Stud.

A Sein gelehrter Fleiß heut schöne Proben mehret /

Und uns die Eigenschafft der Kinder-Blatern lehret:

o schreib ich diesen Schertz noch seinem Lobe bey:

on Lieb und Blater'n ist fast keine Seele frey.

la Fides Ægros servat Medicosque salutis,

Hæc in utroque manus, sit *Tibi* sola Fides.

Ecquid optabilius, æstimatissime Domine Cognate, quid vero &
amicitiæ convenientius, unico hoc vividioris Praxeos Evange-
lico-Medicæ fundamento apprecari poterant

Tuis Tuorumque laudibus ac gaudiis συγχαίροντες ex animo

M. PHIL. JAC. GOTTFRID, }

JOHANN PHILIPP, }

FRIDERICH JOSEPH, }

BRAUN S. S. Theol. ac

Phil. Stud. nec non Scriba.

DUm prenas Medicas, Mi *BRAUNI*, sedulus artes,
Omine felici præmia digna feres.

Ita applaudit

JACOB BERNHARD HUMMEL Med. Stu

WAs für besondern Fleiß Herr *BRAUN* geheget hab/
Das legt Er öffentlich im disputiren ab.

Ich wünsche Glück dazu: Gott seegne sein studiren /
Und woll Ihn ferner noch mit schönen Gaben zieren.

Zu Contestirung seiner aufrichtigen Freundschaft wollte dieses beysehe

ELIAS DAVID CAMERER, Provisor
der Camerischen Apotec.

DOctorum plausu conscendis Amice Cathedram
Hinc precor, ut studiis adsit Jova *Tuis*!

JOH. DANNENBERGER

Sollt unser Vatterland sich heuthe nicht erfreuen /
Da ich von Deiner Kunst so schöne Proben seh?

Sollt man nicht billich Dir heut Lorbeer Zweige streuen /

Und wünschen/ daß es Dir noch ferner wohlergeh?

Der Himmel sey mit Dir / und laß es wohl gelingen

Das Deine Praxis einst nach allem Wunsch gedey!

Minerva wolle Dich zu hohen Ehren bringen /

Und alles stehe Dir auch nach Verlangen bey!

Seinem werthisten Herren Landsmann sollte dieses beysehen

J. A. WOELFFLIN, Posthalter in Duxlingen

